

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, inclusiv a cheltuielilor efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată nu conferă efectul juridic corect noțiunii de valoare normală astfel cum este definită prin articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului ⁽²⁾ din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, cu modificările ulterioare. În consecință, în cuprinsul hotărârii atacate, Tribunalul a concluzionat în mod eronat că valoarea normală analoagă determinată în conformitate cu această dispoziție corespunde în mod necesar nivelului la care produsele în cauză ies din linia de producție în China, deși constată el însuși în hotărârea atacată că costurile de desfacere, cheltuielile administrative și alte costuri generale pentru vânzările interne și la export sunt suportate nu de către societatea din China, ci de societăți afiliate dintr-o țară cu economie de piață, Hong Kong. Această concluzie eronată se află la originea încălcării articolului 2 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 384/96, cu modificările ulterioare, întrucât Tribunalul a confirmat ajustarea prețului la export operată de instituții și care constă într-o deducere a costurilor de desfacere, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale și a profiturilor societăților afiliate din Hong Kong.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1136/2006 al Consiliului din 24 iulie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile de mecanisme cu levier originare din Republica Populară Chineză (JO L 205, p. 1, Ediție specială 11/vol. 47, p. 89).

⁽²⁾ JO L 56, p. 1, Ediție specială 11/vol. 12, p. 223).

Acțiune introdusă la 10 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-512/09)

(2010/C 37/31)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Iro Dimitriou și A. Margelis)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatorii și de abrogare a Directivei 91/157/CEE ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor dispoziții Comisiei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 26 alineatul (1) din această directivă;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/66/CE în dreptul intern a expirat la 26 septembrie 2008.

⁽¹⁾ JO L 266 din 26.9.2006, p. 1, Ediție specială 13/vol. 53, p. 215.

Acțiune introdusă la 11 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-513/09)

(2010/C 37/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Peere și A. Marghelis, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatorii și de abrogare a Directivei 91/157/CEE ⁽¹⁾ și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;